

Aika oli vain epäuskarainen käsite – minimikoti ja joukko siihen liittyviä kysymyksiä. Onko asuintiloja mahdollista pönäyttää niin, että se säilyy kotina vai ruusunkuono kotojuna, vesäkeksi tai laivan hyäkiksi? Onko minimikodille tarvetta – harvitaako se mutkaksi kuin huivuroutia epäuskarin löykytyille kysymyksille? Vain kysymyksiä syntyneen maailman muuttaminen asutulle alueille, muodostuu: ko siitä luontevasti tuhansien järkevien ja mielenkiintoisten vaihtoehtojen maahan?

Onko toiselta epäuskarista ajatella, että asuminen leivänsä tasaisena mattona, tasa-arvoisena koko väestölle? Jos maaseutumies on yhdelle mahdollisuuteksi, onko siihen karkia oikeus? Onko lähtökohtaisesti mielekkästä laajentaa infrastruktuuria asuminen ihmisten nimissä – vai onko sittenkin niin, että asuminen ihmisen on hukassa vain vaihtoehtojen vaihtuessa vuoksi?

Lopulta meillä ei ole varaa ylläpitää asuminen ihmisenä. Voimme tietysti joutua myös ilmastoon ja yhteiskuntavaihteluista, mutta olemme siinä tapauksessa omien ihmistenämme vankeja? Jos emme vangeiksi anna, voimme etsiä vaihtoehtoja. Voimme tiivistää yhteiskuntarakennetta, näin asuminen kuin infrastruktuuriakin. Tällainen tavoite ei ole ainoastaan järkevä – se voi myös kehittyä ihmiseksi.

Elinaikanani maailma on muuttunut yhä kiihtyvään tahtiin ja me muutamme sen mukana.

Kun olin 5 - vuotias perheemme lähti suurille ostoksille Leppävaaran Maxi - markettiin. Se oli jännittävää. Marketti oli valtavan kokoinen ja myöhemmin olen kuullut, että siellä oli yksi Suomen ensimmäisistä valinta-alkoista.

Oliessani 25-vuotias Maxi oli vain etäinen mielekäs muistihorisontissani. Tilalle oli tullut jotakin vieläkin hämmäntävämpää – pohjoismaiden toiseksi suurin kauppakeskus Sello. Täälläkin löytyi valinta-alko, mutta sen lisäksi lähes 160 muuta liikettä. Sellossa on myös kirjasto, elokuvateatteri ja anniskeluravintola, jotka pitävät asiakkaita sisälleen aamuyöhön. "Sello ei nuku koskaan".

Sellosta on tenty kaupunki ja se on asukkaidsena näköinen. Saavutettavuus, liikkeissä asiointi ja ennen kaikkea kuluttaminen on tehty helpoksi. Sitähän ihmiset haluavat – helpoutta arkeen raskaan työelämän vastapainoksi. Toiminnot on sijoitettu keskenään niin, että kukaan ei erehdy kyseenalaistamaan kuluttamisensa järkevyyttä. Täällä jokaisella on mahdollisuus kokea olonsa kotoiseksi. Sisustamisen käydessä raskaaksi voi helpottaa oloaan ruokatuolia tai kupillisella kahvia. Miksi ei katkaisisi laskasta ostospäivää elokuvaa tai lukuhetkeä? Toisaalta voit lepuuttaa jalkojasi viihtyisissä syvennyksissä, jotka on varustettu täydellisellä kopiolla olohuoneesta: työvästä kalusteryhmästä. Baarikaappiakaan ei sijaitse kovin kaukana. Kuka tällaisen rentoutumisen ilmapirissä epäilisi ostonsa mielekkyyttä – nehan on suorastaan ansainnut!

Valvovutuksen yllä ajautuu samaan oravanpyörään. Television tai polkupyörän kootuttaminen ei ole mahdollista – se ei ole kannattavaa sillä uudelle ostaminen on kaikille edullisempi. Edullisuus perustuu suuriin myyntivolyymeihin ja alhaisiin valmistuskustannuksiin. Tieni ei täällä periaatteella sitä suurelta, syvältä toisaan hengiltä. Logolla suurimmankaan kauppakeskuksen menestys ei perustu ainoastaan alhaisiin hintoihin, vaan yhtä suurelta osin liikkeen kykyyn tuoda markkinoille uusia ja yhä edullisempia tuotteita. Alenevat tuotantokustannukset juoksuu asiakkaita tehokkaasti oravanpyörässä.

Onko niin, että kyseessä ei viime kädessä olekaan elämäntapa muutos vaan ongelma? Mitä tapahtuu kun häipäntuotannon malli Kiina ja Brasilia väkivaltaisesti ja tuotantokustannukset lähenevät rajun nousuun? Suostuvatko tuottajat ylläpitämään länsimaiden kasantuvaa hyvinvointia – vai onko sittenkin todennäköisempää, että hekinot haluavat osansa maailman rajallisista resursseista? Eikö heillä toisaalta ole oikeus siihen?

Resurssikilpailu johtaa kestävämpään tilanteeseen. Ympäristön tietokyyky on jo ylitetty ja nousevat kustannukset katkaisevat lopulta kameelin selän. Ihmiset alkavat etsiä uusia ulospääsyteitä. Elämäntapa-ihanteet muuttuvat radikaalisti ja kaikki entiseen maailmaan liittyvät kullitit romahtavat. Miten käy Selloille tai muille suurille kauppakeskuksille, jotka ovat alkamme ikoneita ja luotu siinä toivossa, että länsimaalainen kulutusyhteiskunta yöryy ajasta ikuisuuteen? Tuskin ne lakkaavat olemasta, mutta toiminnot ja palvelut joutuvat muuttua dramaattisesti. Vapautuville tilalle etsitään uusia käyttötarkoituksia.

Muutos voi johtaa entiseen yhteiskuntaan – vastuullisempaan ja ekologisempaan missä yhteisöllisyys nostaa päätään. Vanhoihin traditioihin perustuvat ihanteet ja tottumukset vaihtuvat pala-palalta uusin, koska siitä on tullut luonnollista ja yleisesti hyväksyttyä.

Asunto julkisessa sisätilassa – kauppakeskuksessa – on ajatuksena mahdollista, mutta onko se täysin järkevää? Asuntohan on kauttaaltaan sääliä suojassa ja paljon ulkoilassa olevaa serkkuaan kevytrakenteisempi. Se voidaan lisäksi kytkeä helposti olemassa oleviin rakenteisiin, infrastruktuuriin ja toteutettuihin miksi vähentää työvähiä ja tekee rakentamisesta edullisempää.

Voimme edelleen laajentaa näkökulmaa. Entä jos koko asunto tehdään kauppakeskuksessa syntyvästä pakkaus- ja kierrätysjätteestä? Kuinka monta ostospäivää laskennallisesti menee siihen, että asuntoon tarvittavat materiaalit saadaan haalittua kasaan? Kertooko se olemassaolollaan kulutustottumuksiemme mielekkyydestä?

Edullinen kierrätysasunto voi myös kapinoida takavuosien kehitystä vastaan, missä asuntojen hinnat ovat nousseet rajusti suhteessa ihmisten ostovoimaan. Kulutustuotteiden osalta hintakehitys on taas ollut täysin päinvastainen. En ymmärrä kuinka se voi pitkään jatkua olla kestävä.

TANKOTANSSI 1 2 3

Heikki Ilvespalo / Tampereen Teknillinen Yliopisto / Asuntosuunnittelun jatkokurssi 2009 - 2010

Koti on henkilökohtaisen rauhoittumisen paikka. Puhutaan kotirauhasta, mikä on niin pyhä että se on kirjattu lakiin. Asuminen on keskeinen osa elämää ja muuttaa muotoaan hyvin hitaasti. Meillä on edelleen samat perustarpeet kuin tuhansia vuosia sitten. Asuntojen tilarakenne ja toiminnot eivät juuri ole muuttuneet vuosisatojen aikana.

Ihmiset eivät kuitenkaan ole enää niin homogeeninen joukko kuin muinaiset keräilykansat leivintuotilla. Sillä huolimatta asuintuotanto on hyvin rajoitettua. Se pakottaa ihmiset samantyyppiseen asumiseen huomioiden henkilökohtaisia tarpeita tai toiveita. Ihmiset eivät kuitenkaan halua olla samanlaisia, he haluavat erottua.

Henkilökohtaisen elämän suojeleminen ei ole enää yhtä tärkeää kuin vielä joitakin vuosia sitten. Ihmiset ovat sitä vastoin alkaneet vapaaehtoisesti avata elämänsä. Facebook ja muut sosiaaliset mediat ovat tämän ikunan säätelymekanismeja. Samalla kun yhteiskunta taistelee rakenteellisten muursten kanssa, ovat ihmiset aloittaneet sopeutumisen seuraavaan vaiheeseen. Maailma ei ole enää yhtä turvallinen, mutta edelleen täynnä mahdollisuuksia. Asuminen ei ole tästä kehityksestä irrallaan. Kuka tietää – onko asuminen yhteen paikkaan kiinnittävää enää tulevana vuosikymmeninä? Se voi yhtälailla muodostua lyhyistä tilapäisistä ajankajoista vaihtelevissa asumisympäristöissä.

EKOLOGISUUS
VS
KASVUN TAVOITTELU

Materiaalit:

Kaikki materiaalit ja rakenteet pyritään tekemään kauppakeskuksessa syntyvästä pakkaus- ja kierrätysjätteestä. Niiltä osin kun kierrätystavara ei sovellu suoraan rakentamiseen tehdään laskennallinen tarkastelu.

Vaipan ja kantavan lattian runko: Pakkauslavoista kierrätettyä puukomposiittia
 Vaipan ulko- ja sisäpinnat: Pakkaus- ja tuotekartongista valmistettua paperimassaa
 Lasitus ja vaipan ääneneristysmassa: Kierrätyslasi
 Teräskonsolit ja kiinnikkeet: Kierrätettyä terästä
 Sähkövedot ja liittännät: Kierrätetyistä elektronikkakomponenteista

Rakenteet:

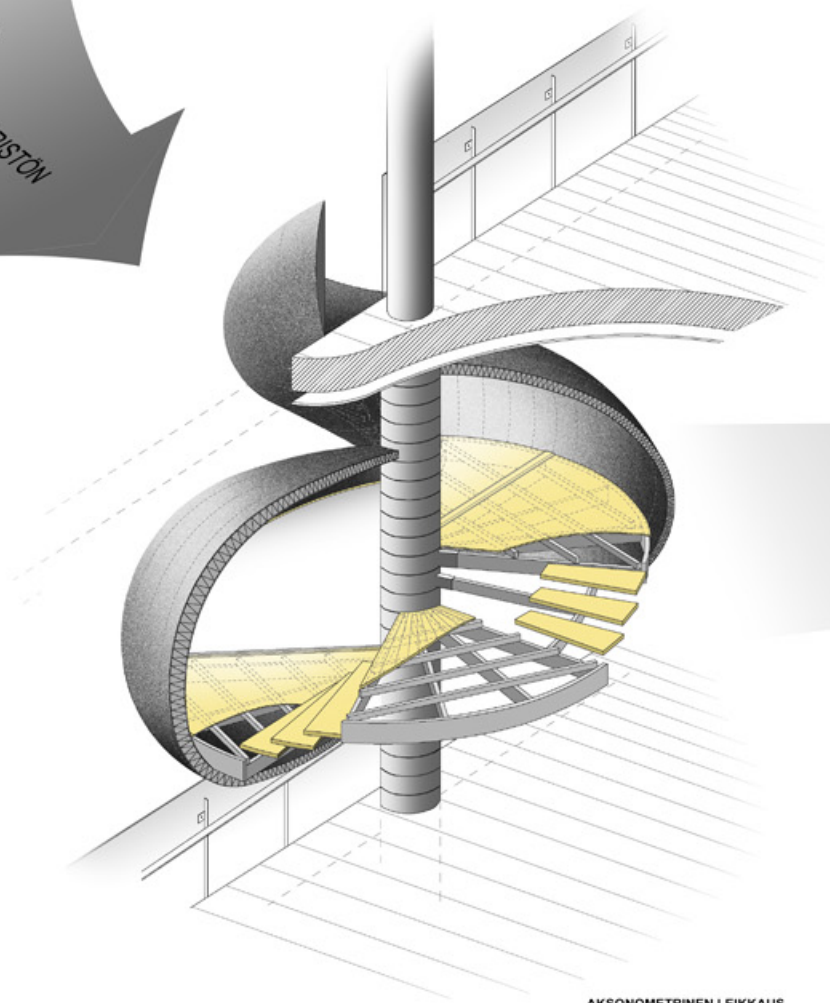
Asunto liitetään olemassa olevaan pilariin teräskonsoleilla, jotka kasataan kiilaamalla päällekkäin ja kiristetään yksi kerrallaan pulttiiliitoksien pilariin ympärille. Tarvittaessa alimmat konsolit betonoidaan.

Asunnon kantavan rakenteen muodostaa puukomposiitista valmistettu lattiarunko. Rakennuksen vaippa on kevyt kaksoisrungosta muodostuva ääneneristysrakenne. Runko ohuista puukomposiittisidoista. Ulko- ja sisäpinnat on verhoiltu teräsvetkko-vahvisteisella paperimassalla. Pintojen välissä on kierrätyslasista valmistettu kak-sinkertainen massa-levytys. Levyjen väliin jätetään ääneneristystä parantava ilmarako.

Vaippa, samoin kun lattiarakenne tehdään esivalmistettuina lohkoina jotka liitetään rakennuspaikalla pulti- ja kenkäliitoksilla teräskonsoleihin. Lohkojen saumat juotetaan umpeen paperimassalla rakennuspaikalla.

Liittyminen:

Asunto liitetään kauppakeskuksen talotekniikkaan. Sähkö- ja lvi- vedot viedään holvin alaslaskujen kautta lähimpiin liitettävissä oleviin pystyhormeihin.

AKSONOMETRINEN LEIKKAUS

TANKOTANSSI 1 2 3

Heikki Ilvespalo / Tampereen Teknillinen Yliopisto / Asuntosuunnittelun jatkokurssi 2009 - 2010

SIVULTA 1/50

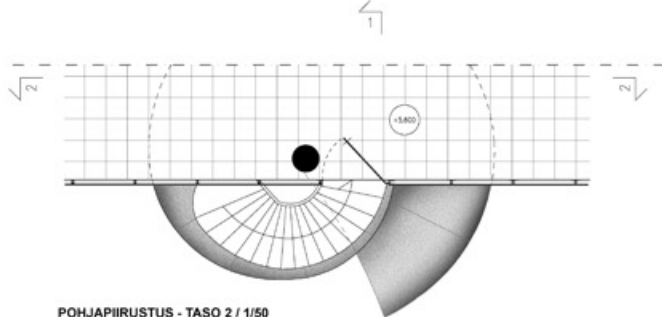
EDESTÄ 1/50

JULKISIVUMATERIAALIT JA VÄRIT:

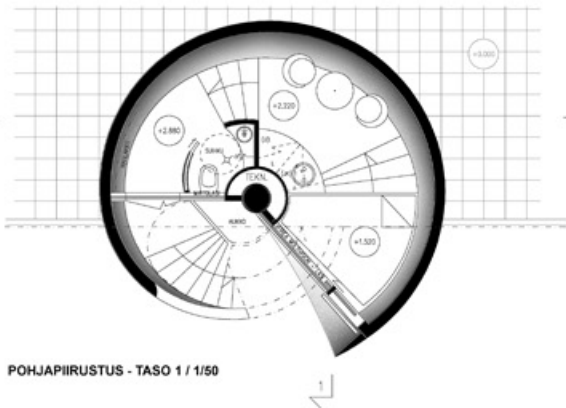
1. PAPERIMASSA, LUONNON HARMAA
2. KIERRÄTYSGLASSI, KIRKAS, LASISSA, VITREA - MULTIVISION OMINAISUUS
3. RST

SIVULTA 1/50

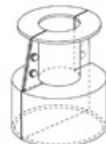
POHJAPIIRUSTUS - TASO 2 / 1/50

POHJAPIIRUSTUS - TASO 1 / 1/50

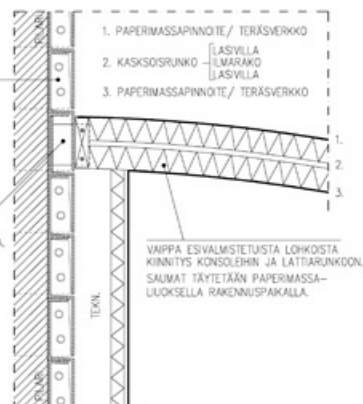
KYKEYTYMINEN
ASUMINEN JA KODIN LUONNE

KAHDESTA LOHKOSTA
KOOSTUVA TERÄSKONSOLI

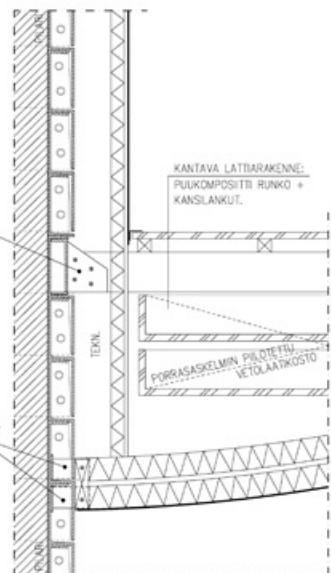
KONSOLI KIILATAAN ALEMMAN KONSOLIN
PÄÄLLE JA KIRISTETÄÄN TÄMÄN JÄLKEEN
PILARIN YMPÄRILLE.

TERÄSKORVAKE
VALMIINA KONSOLISSA.

LATTIARUNON TERÄSKANNAKE
VALMIINA KONSOLISSA.

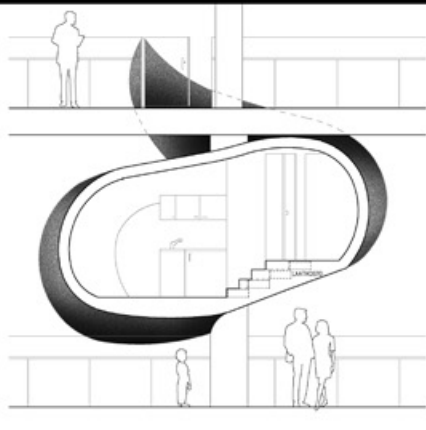
TERÄSKORVAKEET
VALMIINA KONSOLISSA.

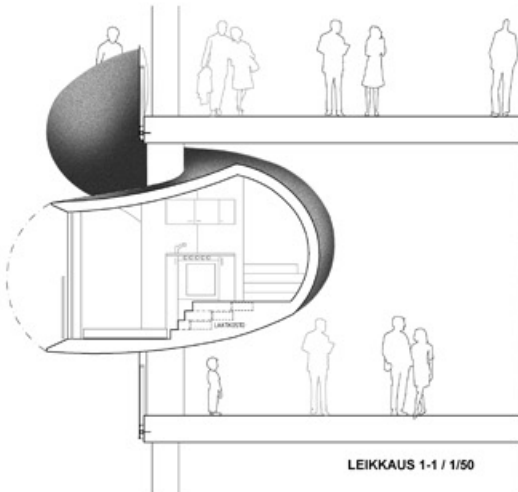
LIITTYMÄ PILARIIN - LEIKKAUS 1/10

TANKOTANSSI 1 2 3

Heikki Ilvespalo / Tampereen Teknillinen Yliopisto / Asuntosuunnittelun jatkokurssi 2009 - 2010

LEIKKAUS 2-2 / 1/50

LEIKKAUS 1-1 / 1/50

